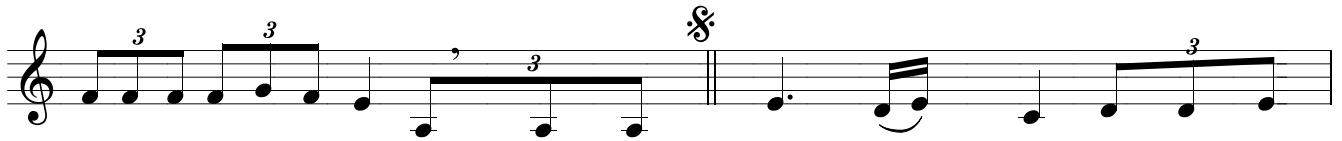

Khi trời chiều

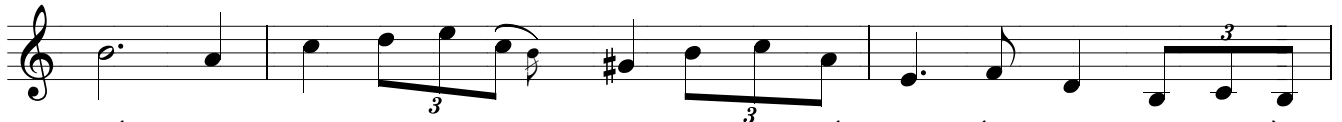
Nguyễn Phong

1. trời chiều dần buông, ngỡ ngàng tim con giá
2. Giờ còn gì đâu, chỉ còn đôi tay yếu
3. Đại khờ ngu mê, đắm chìm vinh hoa dưới

1. buốt. Mây tím giăng đầy, vây kín khung trời, bơ vơ nghe lòng thêm quạnh
2. ốt. Mê đắm trên đời, mưa lũ toi bời, tang thương khiến hồn con sầu
3. thê. Vui sướng quên về, khi thấy ê chề, xuân xanh mất rồi đâu còn

1. vắng. Mẹ ơi! xin đoái thương tình, xin ghé mắt nhìn, lắng nghe lời con cầu
2. úa. Nhìn lên nhan thánh diệu hiền, bao nỗi ưu phiền, xin Mẹ rộng tay dịu
3. nữa. Rồi rã lê tấm thân tàn, đau đớn vô vàn, chỉ còn tình Mẹ ủi

1. kinh. Cuộc đời sầu vương, nỗi niềm khôn vơi héo hắt. Soi sáng đêm
2. đờ. Cuộc đời trần ai, sá gì qua mau sớm mất. Con ngược lên
3. an. Nguyện cầu Mẹ thương, dẫn đường cho con tiến bước. Nay quyết xa

1. trường, xin dẫn đưa đường, nguyện thương đưa con về chốn bình an. Con giờ cao
2. trời, xin cứu cuộc đời, Mẹ ơi! lo âu hồn sẽ về đâu?
3. rồi, mê đắm trên đời, Mẹ ơi! mong sao Mẹ chờ từ chề.

tay, khẩn xin Mẹ dịu dắt ủi an. Hồn xác con nay, trăm chiều ngàn cơn bối

rối. Dâng lên tim yêu, sớm chiều lời kính ngát hương. Nay bước tòa

Mẹ mong Mẹ xuống ỏn dư đây.